

عنوان مقاله:

تاثیر سرمایه اجتماعی داخلی، تعهد و تجربه صادراتی بر عملکرد بین المللی با تاکید بر میانجی گری یادگیری و همسویی بین المللی (مورد مطالعه: شرکت های دارویی فعال در صادرات)

محل انتشار:

دوماهنامه بررسی های بازرگانی، دوره 21، شماره 121 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

اکرم پیروزنسب - کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

مقتدالانام روان بخش - عضو هیات علمی گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

در جهان متلاطم و رقابتی امروز، بقا و گسترش شرکت ها در گرو موفقیت آن ها در بازارهای بین المللی است. با توجه به توسعه اخیر صنعت دارو در کشور از یک سو و اهمیت صادرات غیر نفتی برای رشد اقتصادی از سوی دیگر، پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر سرمایه اجتماعی داخلی، تعهد و تجربه صادراتی بر عملکرد بین المللی با نقش میانجی یادگیری و همسویی بین المللی در بخش دارویی صورت گرفت. پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر روش، توصیفی - پیمایشی است. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه مدیران و کارشناسان شرکت های دارویی فعال در صادرات بوده است که حداقل حجم نمونه با روش کلاین (۲۰۰۵)، ۲۰۰ نفر تعیین و با روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزار جمع آوری داده های پژوهش پرسشنامه استاندارد بود. در نهایت ۳۷۸ پرسشنامه کامل از ۳۰ شرکت دارویی فعال در صادرات جمع آوری شد. یافته های حاصل از مدلسازی معادلات ساختاری، با نرم افزار اسمارت پی ال اس، نشان داد سرمایه اجتماعی داخلی تاثیر معنی داری بر عملکرد بین المللی ندارد. در ادامه مشخص شد تعهد صادراتی از طریق نقش میانجی یادگیری و همسویی بین المللی بر عملکرد بین المللی تاثیر دارد. همچنین تاثیر تجربه صادراتی بر عملکرد بین المللی از طریق نقش میانجی یادگیری و همسویی بین المللی تایید شد. بر این اساس لازم است مدیران صنایع دارویی با تاکید بر ارزش منابع درون بنگاهی، توسعه دانش جدید در مورد بازارهای بین المللی و توسعه فعالیت های بین المللی در هماهنگی با اهداف و ماموریت شرکت به بهبود عملکرد در بازارهای بین المللی دست یابند.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی داخلی / تعهد صادراتی / تجربه صادراتی / عملکرد بین المللی / یادگیری بین المللی / همسویی بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1854293>

